

■ ENDOCRINOLOGIE

NEUROPATIA DIABETICĂ: PROBLEME DE DIAGNOSTIC

Alexa Zinaida, Anestiadi Zinaida, Macovei Cristina,
Gonța Veronica, Harea Dumitru,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *Diabetic autonomic neuropathy is a serious and common complication of diabetes. To study the prevalence for autonomic neuropathy in patients with diabetes mellitus.*

Actualitate. Neuropatiile diabetice autonome (NDA) pot afecta toate funcțiile controlate de sistemul nervos autonom. Deși la 1 din 5 pacienți cu diabet pot fi constatate diverse disfuncții vegetative și mai multe studii au determinat asocierea NDA cu creșterea mortalității prin accidente cardiovasculare, iar manifestările clinice ale NDA pot afecta semnificativ calitatea vieții pacienților, ea continuă să fie frecvent subdiagnosticată [Vinik A., 2003]. Datele statistice referitoare la frecvența neuropatiei diabetice sunt foarte variabile și depind, în mare măsură, de procesele metodologice. Este cert faptul că frecvența afectării sistemului nervos la pacienții diabetici este în strictă corelație cu durata diabetului, vârsta pacienților și gradul de afectare a metabolismului glucidic. Cercetările în acest domeniu au demonstrat că la momentul depistării diabetului clinic manifest la 3,5-6,1% din pacienți se atestă unele semne ale neuropatiei, după 5 ani de evoluție acestea se depistează la 12,5-14,5%, peste 10 ani – la 20-25%, peste 15 ani – la 23-27%, iar peste 25 de ani la – 55-65%. Dacă sunt utilizate metode de apreciere a stadiilor subclinice, diagnosticul afectării nervoase crește până la 70-90% sau chiar până la 100%.

Scopul lucrării: determinarea frecvenței diferitelor forme de neuropatie autonomă la pacienții cu diabet zaharat (DZ).

Material și metode. Pentru atingerea obiectivelor propuse, au fost examinați 72 de pacienți cu diabet zaharat, dintre care 18 (25%) persoane cu diabet zaharat de tip 1 și 54 (75%) pacienți cu DZ tip 2. Pentru realizarea studiului, am elaborat un chestionar prin care am evaluat unele simptome clinice ale NDA. Pacienții au fost examinați clinic și paraclinic.

Rezultate. La pacienții cu diabet zaharat de tip 1, semne clinice sugestive pentru afectarea neuropatiei vegetative de diferit grad au fost prezente în 44% cazuri. Afectarea vegetativă cardiovasculară a fost prezentă la 27% din bolnavi, forma gastrică – în 22,2% cazuri, cea urinară – la 16,6% și în 11,1 % cazuri nu a

fost recunoscută hipoglicemia. Tulburări de termoreglare au fost prezente la 22% din pacienți. Bolnavii cu diabet zaharat de tip 2 au prezentat semnele disfuncției autonome în 56% cazuri. La aceștia neuropatia autonomă cardiovasculară a fost suspectată în 24% cazuri, afectarea vegetativă a tractului gastrointestinal – la 13% din pacienți, dereglări urogenitale – la 20%. La 41% din pacienți au fost prezente tulburări de termoreglare, care s-au manifestat prin anhidroză distală, intoleranță la căldură, transpirații, modificări gustative. În 9% din cazuri pacienții au menționat lipsa recunoașterii hipoglicemiei.

Concluzii. Analizând frecvența complicațiilor neurologice, am determinat că odată cu evoluția diabetului crește și riscul de apariție a neuropatiei. În studiul efectuat am determinat o creștere a frecvenței neuropatiei vegetative odată cu evoluția în timp a diabetului în grupul persoanelor cu tipul 1. Acest fapt, posibil, se datorează dezvoltării complicațiilor microangiopatie, rezultatul cărora este și neuropatia. În cazul pacienților cu diabet zaharat de tip 2, neuropatia vegetativă a fost prezentă și în primii ani de diabet, iar odată cu vârsta are loc o creștere nesemnificativă a acesteia.

INCIDENȚA MALADIILOR ENDOCRINE ȘI PROBLEMA DIMINUĂRII EI

Anestiadi Zinaida, Vudu Lorina,
USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău,
Republica Moldova

Summary. *In the Republic of Moldova there are over 120,000 patients with endocrine disorders: 51% are suffering from diabetes mellitus, 32% – of various thyroidian pathologies and 17% – of other endocrine diseases. The social, medical and economic impact can be reduced through early detection and proper treatment of endocrine disorders.*

Conform datelor OMS, în secolul XX a sporit cota bolilor endocrine în structura morbidității generale, prin urmare patologii endocrine sunt considerate social semnificative. În același timp, ele deseori servesc ca fond în dezvoltarea unor maladii severe, ca boala ischemică a cordului, hipertensiunea arterială, cancerul de diferite localizări.

În țările economic dezvoltate, 11,2% suferă de diabet zaharat, iar la fiecare 10-15 ani numărul acestor bolnavi crește de circa 2 ori (Dedov I.I. și alții). Diabetul zaharat determină invalidizarea populației apte de muncă, sporește de 2-7 ori mortalitatea prin afectare vasculară, comparativ cu populația